

Трето съобщение

Повторното издигане на Божия олтар— олтарът за всеизгаряне

Пасажи от Писанията: Лев. 1:3-11, 13-14, 17; 6:9, 12а, 13; Чис. 28:2;
Езд. 1:2-3, 5; 3:2-3, 6а; Пс. 43:4а; Еф. 5:2; Римл. 12:1

I. „[Те] издигнаха жертвеника на Израилевия Бог, за да принасят всеизгаряния върху него според предписаното в закона на Божия човек Моисей“—Езд. 3:26:

- A. За възстановяването на дома се нуждаем от възстановяването на олтара—1:2-3, 5; 3:2-3:
1. Първото нещо, което трябва да бъде възстановено за църковния живот, е олтарът—Римл. 12:1:
 - а. Преди да можем да имаме църковния живот, първо трябва да положим всичко на олтара—Пс. 43:4а.
 - б. Трябва да положим всичко, което имаме, всичко, което сме, и всичко, което можем да извършим, на олтара за Божие задоволение; това е началото на църковния живот.
 2. Проблемът е, че след завръщането си от Вавилон в Ерусалим ние продължаваме да пазим много неща за собствените си интереси; може би не принасяме всичко на олтара за Божиите интереси и за Божие задоволение—Римл. 12:1:
 - а. Не бива да се връщаме в Ерусалим и да поддържаме живота си такъв, какъвто сме го живели във Вавилон.
 - б. Животът в Ерусалим трябва да бъде изцяло за интересите на Господа.
- B. Олтарът за всеизгаряне типизира Христовия кръст—Иzx. 27:1; 40:6; Евр. 13:10:
1. В Своята икономика Бог ни дава една личност—Христос—и един път—кръста—1 Кор. 2:2:
 - а. Кръстът е центърът на Божието действие в Божията икономика—Гал. 1:4; 2:19-21; 3:1, 13; 5:24; 6:14.
 - б. Бог управлява всичко чрез кръста и се разправя с всичко чрез кръста—Кол. 1:20-22; 2:11-15.
 2. Кръстът е основата, почвата, на всички духовни преживявания; всички духовни преживявания започват от кръста—Гал. 2:20; 6:14; 1 Кор. 2:2:
 - а. За да напредваме духовно, трябва всекидневно да преминаваме през кръста—Мт. 10:38; 16:24; Лк. 14:27.
 - б. Ако искаме да имаме подobaващ църковен живот, трябва да преживяваме кръста—Еф. 2:14-16.
 - в. Чрез кръста трябва да се превърнем в нищо, да нямаме нищо и да не можем нищо; в противен случай това, което сме, което имаме и което можем да вършим, ще се превърне в заместител за Христос—1 Кор. 1:17-18, 23.

II. „Започнаха да принасят всеизгаряния на Господа“—Езд. 3:6а:

- A. Всеизгарянето символизира абсолютното отдаване на Христос за Божие задоволение—Лев. 1:3-9:

1. Всеизгарянето, което беше изцяло за Божие задоволение, типизира Христос като Божието удоволствие и задоволение—Еф. 5:2.
 2. Всеизгарянето типизира Христос не само в Неговия живот, който е съвършен и абсолютно отдаден на Бога, но и в това, че Той е животът, който позволява на Божиите хора да имат такова живеене—Йн. 5:19, 30; 6:38; 7:18; 8:29; 14:24; 2 Кор. 5:15; Гал. 2:19-21.
 3. Всеизгарянето е Самият Христос и ние сме едно с Него; затова всеизгарянето също така е нашето единство с Христос—1 Кор. 6:17.
- Б. Всеизгарянето е за храна на Бога, за да може Бог да му се наслади и да бъде доволен—Чис. 28:2:
1. Бог е Всемогъщ, но Той не може да си набави храна; Неговата храна произлиза от Неговите хора—2-ри стих.
 2. Христос е Божията храна, но не по директен начин; Христос е Божията храна, която ние принасяме на Бога.
- В. Еврейската дума, преведена като „всеизгаряне“, буквално означава „това, което се издига нагоре“ и обозначава нещо, което се издига към Бога; това издигане обозначава Христос—Лев. 1:3, 10, 14:
1. Единственото нещо, което може да се издига към Бога от земята, е животът, който живя Христос, защото Той е единствената Личност, Която живя живот изцяло за Бога—Йн. 6:38:
 - а. В качеството Си на наше всеизгаряне, Христос е изцяло и абсолютно за Бога—4:34; 5:30; Евр. 10:8-10.
 - б. Това, което Господ Исус беше, това, което Той говореше и вършеше, беше изцяло за Бога—Йн. 6:38; 5:17, 36, 43; 8:28; 10:25; 12:49-50.
 2. Полагайки ръцете си върху Христос като всеизгарянето, ние се съединяваме с Него—Лев. 1:4; 1 Кор. 6:17.
 3. Когато Христос живее в нас, Той повтаря в нас живота, който Той живя на земята, живота на всеизгарянето—Гал. 2:20.
- Г. Приносът за всеизгаряне е благоуханен мирис за Йехова—Лев. 1:9, 13, 17:
1. Еврейското словосъчетание, преведено като „благоуханен мирис“, буквално означава „аромат на почивка или задоволение“—9-ти стих.
 2. Задоволяващото благоухание е аромат, който носи задоволение, мир и почивка; това задоволяващо благоухание е наслаждение за Бога.
 3. Понеже Христос живя живот, който беше изцяло за Божие задоволение, Неговото живеене беше едно задоволяващо благоухание, един сладък аромат, издигащ се към Бога за Негово удоволствие и задоволение—Еф. 5:2.

III. Първият принос, споменат в Левит, не е приносът за грях или приносът за престъпление, а е преносът за всеизгаряне—1:3:

- А. Нуждаем се от Христос първо като наш принос за всеизгаряне, защото нашето първо обстоятелство пред Бога, нашият първи проблем пред Бога, не е свързан с някакво престъпление, а с това, че не сме за Бога:
1. Бог ни създаде да бъдем Негово изражение и Негово представителство—Бит. 1:26.
 2. Бог ни създаде, за да бъдем за Него; Той не ни създаде, за да бъдем за себе си, но като паднали човеци, ние живеем за себе си, а не за Него.

- Б. Всеизгарянето означава, че като хора, създадени от Бога, за да Го изразяваме и представяме, ние трябва да бъдем единствено и само за Бога—стих. 27–28; вж. Пс. 73:25; Мк. 12:30.
- В. Трябва да осъзнаем, че не сме изцяло отдадени на Бога и че сами по себе си не можем да бъдем изцяло за Него; затова трябва да приемаме Христос като наше всеизгаряне—Лев. 1:3-4.

IV. Да живеем живот на постоянно всеизгаряне, означава да бъдем жива жертва—Римл. 12:1:

- А. Всеизгарянето е пробраз на нашето посвещение, на нашето принасяне на себе си като жива жертва на Бога; посвещението означава да принесем себе си на Бога като жива жертва—Лев. 1:3-4, 8–9; 6:9, 12а, 13; Римл. 12:1.
- Б. Всекидневното всеизгаряне в Стария Завет типизира, че в Новия Завет ние, които принадлежим на Бога, трябва всекидневно да принасяме себе си на Бога—Чис. 28:3-8.
- В. Днес в нашия християнски и църковен живот е необходимо постоянното принасяне на всеизгарянето—Лев. 1:3-4, 8–9; 6:9, 12а, 13.

V. Трябва да се покланяме на Бог Отец с Христос като всеизгарянето, предназначено за задоволение на Бога, за осъществяването на Неговото желание—1:3, 9б; Чис. 28:2; Йн. 4:23-24:

- А. Бог иска да Му се покланяме с Христос като реалността на всички приноси; приносите са предназначени да угаждат на Бога и да Го радват—стих. 23-24.
- Б. В подобаващото поклонение ние задоволяваме Бога с Христос като всеизгарянето—1 Петр. 2:5; Йн. 4:34; 5:30; 8:29:
 - 1. Когато се покланяме на Отца с Христос като реалността на всеизгарянето, един благоуходен мирис се издига към Бога за Негово задоволение—Лев. 1:9; Йн. 4:23-24.
 - 2. Понеже Бог е доволен от това, че Му принасяме Христос като реалността на всеизгарянето, Той ще ни окаже сладкия Си прием и ще ни приеме; това е значението на всеизгарянето—Чис. 28:2.